

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lăsa deopotrivă în lădanul paraziților și în Românul necinstit
și înstrăinat.”

Apărați sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — Lei 200
Pentru Instit. și fabrici — Lei 500

Școala de stat românească bombardată de jidani!

Învățătorii, publicul român și jandarmi huiduiți, fluerăți și bătuți cu pietre și alungați! Refugiu într-o biserică veche de sub deal.

Iată ce zile am ajuns în țara noastră Românească, care s'a înfăptuit prin vărsarea sângelui a 800 000 de frați Români. În ziua de Vineri 7 Martie a. c. Dl. Constantin G. D. Dănilă fiu al Moldovei lui Ștefan, având misiunea de a ține conferințe naționale culturale în toată țara, și ajungând în Borșa (Maramureș) s'a prezentat la Primărie pentru a solicita concursul moral în scopul sus arătat la care era împuternicit. Primarul Mihali fiind din fericire român, a dispus ca populația românească dela periferie să fie anunțată a se aduna la școală unde era destinat să fie conferința conform Avizului Revizoratului școlar respectiv. În acest timp au năvălit în Primărie vre-o 30 de jidani în frunte cu hahamul lor Schaffel Moişă și Perl Moise, cari luând o atitudine necuviincioasă s'au adresat D-lui Const. Dănilă pe un ton extrem de grotesc și poruncitor, zicându-i:

— „D-ta aici la noi în Borșa n'ai să fii nici-o vorbire! Noi știm cine ești Dumita, suntem bine informați de prin toate comunele de pe valea „Izei” pe unde Dumita avut îndrăzneala să vorbești în contra noastră a evreilor. Dacă nu plești mai repede di aici, noi nu garantăm se-i pășit Dumita! Știm precis că Dumita combatând alcoolul, sectarismul și comunismul etc.... pomeniști numele de jidani de mai multe ori, ceea ce noi Evreii nu vrem să suferim! Da! și noi sintem di vini dachi rumunii nu pot trăi fără palinchi... ha? Noi evreii popor șinstit, noi nu suntem comuniști! Ai înțeles?”

Această amenințare făcută de jidani în prezența primarului și a celorlalți funcționari, cari erau toți jidani, Dl. Const. Dănilă un caracter foarte tare a protestat cu hotărâre, declarând că:

— „Chiar cu riscul vieții mele — care-mi voi dau-o însă foarte scump — trebuie să țin conferințe și aici în Borșa unde se simte cea mai mare nevoie — nu voi reduce absolut nici un cuvânt din program și nu mă voi mărgini de a arăta pericolul care ne amenință Țara și Neamul”. Totodată a sesizat Legiunea de jandarmi la telefon, în care moment s'au năpustit jidanii pulnă mâna pe telefon cu hapca și cerând Prefectura de județ. Dl. Dănilă s'a smucit dintre ei și a reușit să iasă afară, unde întâmpinat de Domnul Director școlar

Ioan Malageanu — un adevărat apostol Român — și de numeroși țărani români, au plecat cu toții la școala mare din centru pentru a ține conferința. Jidanii de pe toate ulițele cu mic, cu mare, s'au adunat în jurul și'n curtea edificiului școlar făcând un zgomot nemaipomenit. În acest timp au sosit doi jandarmi pentru a menține ordinea, însă totul a fost zădarnic! Încă înainte de a se începe conferința jidanii au început a bombaarda îngrozitor școala cu pietroae! Spărgând mai multe ferestre și producând stricăciuni mobilierului școlar!!!

Incerărilor jandarmilor și a populației creștine care erau în minoritate, au fost zădarnice.

Jidanii pe fiecare minut ce trecea se înmulțeau! Veneau cu sutele!!! Erau ca negurile de cioare când aleargă după uliu! Așa, că școala devastată bolșevicește de jidani a fost evacuată imediat de Români, cari în frunte cu învățătorii și cu Dl. Dănilă ce mergea între cei doi jandarmi ce-l apărau de jidani cu baionetele la arme! Căci puhoiul de jidani se repezea să-l lovească, să-l omoare! După cum chiar strigau în gura mare: „Jos cu el, jos cu antisemitii, jos cu Cuza și Codreanu, omorâți-l pe acest chinel!”

Huiduiți de jidani mai rău ca niște lupi, poporul creștin a reușit să se refugieze în biserică veche gr. cath. din marginea comunei — cu învoirea D-lui paroh, cu mari greutate, după lupte de mai bine de o oră și jumătate s'a putut ține conferința în acest sfânt lăcaș al lui Dumnezeu. Jidanii totuși au avut perfida o brăznicie de a înainta în grupuri mari până lângă Biserică, care era păzită pe dinafară de jandarmi — al căror număr crescuse. Conferința a stors lacrimi din ochii auditorilor! Lacrimi de durere, lacrimi de suferință, lacrimi de jalea Neamului Românesc, care și astăzi — după multele necazuri prin care a trecut în decursul tuturor veacurilor de urgie — este totuși amenințat și în primejdie. Insufleteșit tânăr Constantin Dănilă, care și-a ținut conferința cu ochii plini de lacrimi, față de iadul jidovesc protivnic cea avut nefericirea să vadă aici în Maramureșul descălicătorilor voievozi; unde n'a venit nici cu'n gând rău, decât doar împins de înalte sentimente Naționale și desăvârșită dragoste să-și cunoască țara și frații — de care tradiția îl leagă

asa de mult — așa cum ar trebui să și-o cunoască fiecare student Român, să-și regăsească leagă-nul strămoșilor și prin conferințe populare patriotice să înoade din nou firul rupt de destinul istoric. Așa se leagă sufletele, așa se făurește unitatea Neamului.

Tânărul conferențiar a descris pe larg toată starea tristă a Patriei și a Neamului nostru românesc, dând totodată directivele cele mai puternice spre fericirea în viitor, cari sunt: cultura adevărată, credința în Dumnezeu și iubirea de Neam. Dar mijloacele cele mai importante pentru apărarea și întărirea culturii, mijloace proprii de fortificare Națională Românească sunt recunoscute astfel de conferințe populare, sunt o pătrundere adevărată și luminată în rostul uriaș al oricărui factor național cultural. Urmarea unor astfel de conferințe nu poate fi decât izbândă. Depinde — bineînțeles — și de hărnicia, însuflețirea și priceperea tuturor sătenilor noștri creștini și munca acelor ce se străduiesc făcând propagandă națională pentru Neam (nu pentru partid!), efectul acestei munci să iasă pe uș, fereștri să străbată prin ziduri de granit și să se extindă ca o binecuvântare cerească peste întreg Poporul Românesc, care ține de multe secole pe umerii săi vi-așa Țării și a cărei putere și energie este astăzi exploatată în modul cel mai mișelesc de păgânii de jidani, de cari odinioară ne-a fost milă și le-am dat ospitalitate în țară la noi iar astăzi abuzând de bunătatea noastră ca găzduitori, vrea să ne fie ei stăpâni.

O rușine din cele mai mari, care nu s'a întâmplat niciodată în istoria Neamului Românesc. Muncitorimea Română din Maramureș complet părăsită și uitată de toată lumea este într-o stare de plâns — comerțul român lipsit de cea mai mică protecție este îngenuchiat cu totul în lupta neegală cu jidanii, cari sau îmbogățit în dauna bieților muncitori: Amară-i viața Românului Maramureșan, care înglodat în datorii a ajuns rob modern al bancherilor hoți de jidani; plânge inima în sufletele țărănilor, — că și actuala conducere în care le era ultima nădejde — nu este mână tare și nu are nici un pic de direcție Naționalistă, de oblăduire și încurajare a elementului românesc.

Iată ce minuni se întâmplă față de toleranța prea mare a conducerii. Azi suntem alungați din propria noastră școală! Măine se poate întâmpla să fim alungați chiar și din biserică, și din Țară!!!

Săracă Țară Românească ce zile triste ai ajuns! Unde ești tu Dragos Vodă să-ți arunci privirile pe valea Izei și s'o vezi plângând de jalea și durerile urmașilor tăi, cari se sbat în nevoi ca peștii pe uscat! Și s'auzi cum forfotește glia pământului strămoșesc sub călcăiul murdar jidovesc.

Românii Maramureșeni din Borșa.

Câteva cuvinte asupra minorităților.

Minoritățile etnice din vechiul Regat, înalte de marele război, au trăit și s'au dezvoltat în pace. Nimenea nu le-a turburat liniștea și nimeni nu s'a gândit vreodată a le romaniza. Poporul român a fost cu totul nepăsător și desinteresat, dar și minoritățile la rândul lor, n'au turburat națiunea română cu pretențiuni lor cum fac azi. Ele au fost mulțumite că li s'au recunoscut și respectat școala și religia. Acei minoritari, cari s'au identificat cu sentimentele și aspirațiunile naționale ale poporului român, au ajuns până la treptele conducătoare.

Avem ca pildă minoritatea turcă. Turcii noștri, un popor pașnic, sincer și nobil, care ne iubește în adevăr. n'a cerut niciodată, nimic altceva, de la noi, decât un trai omenesc, școala și geamila, dar ca răspuns la modestia și dragostea lor, cătră noua Patrie și cătră poporul românesc, li s'a dat tot, toate căile li s'au deschis, ca la niște frați. Ei nu sunt iredențiști, nu se gândesc la răzbunare, ca să la înapoieze a fost stăpânit pe nedrept de înaltașii lor, cum fac Ungurii, Bulgarii și Ruso-Ucrainenii.

Minoritățile de azi sunt însă pretențioase și turbulente și au visuri nebune. Ele nu văd deloc realitatea și de aceea nu vor să înțeleagă, că vremurile lui Nicolae și Ferent-lesca s'au dus și nu se mai întorc.

Când însă nebunii lor vor veni să dea foc acestei țări, atunci să fie sigure minoritățile, că vor arde ele mai târziu și apoi noi.

Dar ce facem cu tratatul de pace adițional de la Paris, care a rupt și dat dela noi minorităților, mai mult decât s'a crezut drept și uman?

Să-l respectăm, dar cu mare băgare de seamă și atât cât el nu constituie o primejdie națională pentru țara și neamul nostru.

Ce facem cu pactul de la Alba Iulia, prin care reprezentanții Ardealului, constituiți în Partidul Național Român, au mai acordat de bună voie și alte drepturi în plus?

Ce vom vrea. Pe acesta din urmă nu l-a impus marele război și pacea, ci politicianismul și fiind de ordin intern, nu se află sub garanția Ligii Națiunilor.

Dar cu jidanii? Cu această vermină parazită, care suge toate bunurile și toată vîlaga acestei țări, ce facem? Deocamdată trebuie să luăm măsuri grabnice și energice de apărare, în contra lor.

Major Alex. Constantinescu

1) Următoarele puncte, din pactul de la Alba-Iulia: Autonomia judecătorească, administrativă și națională, cu limba oficială minoritară etnică, sunt inadmisibile, fiind în contradicție cu principiile fundamentale ale Constituției Statului român.

Aceste pretențiuni constituiesc principiul statului federaliv, care nu este nici compatibil, nici admisibil într'un stat unitar ca al nostru.

Gheșefurile lui Dr. Erdős Mathias șef-judecător Buteni.

Este necontestat că pofta de gheșeft necinstit este apănagiul unei anumite rase, și influențelor rasei sale n'a scăpat nici individul care răspunde la numele de mai sus.

Dăm mai jos publicității una din turpitudinile care încununază cariera acestui om lipsit de sentimentul demnității omenesti spre a arăta lumii judecătorești și opiniei publice cine împarte dreptatea năpăstuiților locuitorilor din Circumscripția Judecătorei Buteni.

*
„Copie de pe procesul verbal No. 995/1927—2”

Proces-Verbal

Dresat la 25 luna Martie anul 1927 la judecătoria de Ocol, în cauza petiționarilor Halmág-an Pavel din Crocna, Barbatei Mihail, Barbatei Ioan din Almaș, Farcaș Ștefan și Rada Vasile din Rădești pentru împrumut ipotecar, la fața locului în hotarele comunei arătate mai sus.

Prezenți: Din partea instanței Dr. Matei Erdős judecător, Aurel Avram Grefier. Pentru părți: părțile personal. Judecătoria de Ocol în conformitate cu Deciziunea Secției Tutelare de pe lângă Tribunalul Arad cu No. 2423/1927 s'a transportat în comuna Almaș iar de acolo în hotarul comunei Crocna unde Dl. expert Petru Basturea fiind admonțat legal în prezența părților a prestat jurământul și a declarat următoarele: Numele Petru Basturea de ani 30, născut în Nămolosa, dom. în Sebiș, agronom regional, căsătorit, ne-înterisat. Judecătoria de Ocol a pus în vedere expertului ca în prezența părților și înaintea judecătorei să-și dea opinia cu privire la valoarea pământelor arătate mai jos. După aceasta judecătoria s'a transportat cu trăsura la fața locului unde a arătat pământele expertului după cum urmează: în hotarul Crocna: Pământele „Negulescu” „Baltă Tiranului” și „Dumbrava.” în hotarul Cîl: Arăturile din „Rât” „Hotar.” în hotarul Almaș: Arăturile în „Dâmbul Bisericei” „Zătau,” pământurile în „Zavoiu Recesc.” Arăturile din „Zavoiu Mare,” și „Bur-lac.” Arăturile în „Hada Livada.” Arăturile în „Turcești” „Coaste Mare” „Tănuleara” și „Pleș Hotaru.” în hotarul Rădești: Arătura „Fericia-nești” Arătura în „Gep” „Foiș” Arătura „Podeasca,” fânaș în Prunășel. Alăturile din „Arian” Arăturile în „Dâmbul Bisericei” și în „Dumbrava” și în fine intravilanul gol. După aceasta expertul Basturea și-a predat opinia în următorul mod:

Urmează raportul expertului Basturea Petru prin care evaluează realitățile și care nefiind important, a fost omis.

Părerea mea este luată bine. Agri-nomul Regional ss/P. Basturea

Expertul cere a se stabili 3000 lei cheltueli.

Decis

Judecătoria de Ocol stabilește exper-tului suma de 2000 lei cheltueli față de petiționari plutibil imediat și sub sarcina executiei. Ordona transpunerea întregului dosar la Secția Tutelară de pe lângă Tribunalul din Arad.

Cheltuelile Judecătorei:

Diurna Judecătorului pe 2 zile — — — 500 lei

Transportul cu trăsura din Bu-teni până în comuna Crocna și retour — — — 500 lei

Costul transportului la pămân-tele arătate în Procesul-Verbal, într'un hotar în altul cu trăsura — — — 400 lei

Diurna Grefierului pe 2 zile — — — 240 lei

Procesul verbal după cetire s'a semnat.

D.C.S.

ss. Dr. Erdős, judecător.
ss. A. Avram, grefier.
ss. Halmagean Pavel.
ss. Barbatei Mihail.
ss. Barbatei Ioan.
ss. Rada Vasile.
ss. Farcaș Ștefan.

Puse față în față, arăturile proce-sului-verbal dresat mai sus de jude-cătorul cu pricina cu însăși realitatea faptelor în sine, rezultă cele de mai jos:

1. Judecătorul Erdős a întrebuințat pentru efectuarea expertizei de mai sus tocmai spațiul de timp dela 11¹/₂ ore dimineața până la orele 2 p. m. Restul de timp l'a petrecut la ban-chetul dat în onoarea lui de părți în Rădești și apoi în Almaș.

2. Că judecătorul Erdős a crezut că cele 3 oare fac 2 zile atunci când ele nu fac nici o zi, este o îndres-neată nerușinare pe care mintea noastră abia o poate înțelege.

3. Judecătorul Erdős n'avea dreptul să încaseze dici diurna pe o zi, în-treagă, căci asemenea diurnă să încasează numai când ar fi rămas în deplasare și peste noapte în interesul lucrărilor, ceea ce nu e cazul.

Dar nu i se cuvenea diurna pe o zi nici pentru aceia că a primit masă de la părți și deci și-a primit echiva-lentul diurnei în natură.

Totuși Erdős Mathias Șef-judecător a încasat diurna pe 2 (citiți două) zile și a avut cutezanța să scrie acest lucru și în procesul-verbal cu toate că din conținutul procesului verbal s'a constatat precis că toată deplasarea a avut loc în ziua de 25 Martie 1927, exclusiv.

4. Fapta aceasta a lui Erdős Ma-thias Doktor Șef-judecător este în pri-mul rând încasare de taxe ilegale și înșelăciune, fapt prin care numitul intră puțin în conflict cu paragraful legii penale.

Mai mult afirmațiunea și înscrierea în procesul-verbal a unei împrejurări care nu e existat (aceia că a instrum-mentat la fața locului 2 (două) zile în loc de una (respectiv trei ore) încă atinge paragraful Codului Pe-nal.

5. Procesul-verbal conține consta-tarea lui Erdős că a fost cu trăsura în comuna Crocna afirmațiune care nu conține de cât o nerușinată mistificare a realității. — N'a văzut Erdős Ma-thias în ziua acela Crocna cum n'a văzut Ierusalimul! — Și dacă așa este, atunci, cu știința, Erdős Mathias a denaturat adevărul în acte oficiale. în care scop?

6. la scopul de a arăta că a par-curs cu trăsura o distanță mare pen-tru ca să nu bată la ochi Șefilor săi, faptul că a încasat ca spese de tran-sport 900 (nouă sute) lei.

7. Dar cine l'a dus cu trăsura în-coace și încolo în ziua nefastă pentru el de 25 Martie 1927?

A angajat el trăsura din Buteni pâ-nă la fața locului, care să-l fi adus înapoi și pentru care el a solvit din buzunarul său ceva?

Nu! Nu! Nu! La transportat în tot timpul zilei de pomină una din păr-țile interesate la facerea expertizei.

Și totuși hrăpărețul judecător a cer-ut și încasat de la acea parte care l'a transportat cu trăsura proprie. 500 lei (cinci sute lei) și încă 400 lei (cetiți patru sute) pentru transport.

De ce? Nu cred că ar putea să ne explice nici bietul Erdős cum s'a în-tâmplatuna ca asta. Cred că ne-o vor explica forurile penale și disciplinare.

Deci Erdős Mathias a încasat pe nedrept 900 lei (cetiți nouă sute) drept spese de transport, atunci când în-săși partea care l-a plătit aceste spe-se l'a și transportat cu trăsura pro-prie în tot locul.

Dar unde ticăloșia lui Erdős Ma-thias Doktor Șef-judecător atinge cul-meă, este că după ce a consemnat în procesul-verbal spesele acestea, île-gale, necuvenite în suma de 1640 lei, a îndrăsnit să ceară de la parte și a încasat nu 1640 lei ci 3000 lei (ce-tiți trei mil lei)!

8. Când un Domn Inspector jude-cătoresc a venit în anul 1929 în Bu-teni spre a-l ancheta. între altele și pentru faptele de mai sus. — Erdős Mathias Doktor Șef-judecătoresc s'a dus într-o fugă la o persoană care asistase ca martor ocular la întâm-plările din 25 Martie 1927, și l'a implorat că dacă va fi întrebat de

Inspector să nu-l nenorocească și să nu destăinuiească nimic în aceasta chestiune.

9. Judecătorul Erdős într-o cheștiune care privea interesele Statului (Instanței Tutelare Arad) care avea să împrumute banii locuitorilor mențio-nați în procesul-verbal, dacă s'ar fi constatat că au avere imobiliară cores-punzătoare, constatare care se făcea prin numitul judecător, — a cutezat să primească masa (banchet) în două rânduri de la particularii interesați la expertiza.

10. Noi stim că cumului de func-țiuni este interzis magistraților. Cum poate fi cineva împărțitor de dreptate și delinquent de drept comun?

Problema aceasta rămâne să o re-zolve autoritățile superioare și Par-chetul Tribunalului Arad. — Plerirea ta prin tine Israele! Vom continua.

ALEGERILE DIN ARAD

după cum era de prevăzut, s'au terminat cu biruința românilor. S'a dovedit și de data asta că dacă românii sunt uniți, atunci chiar și față de toți dracii trebuie să iasă învingători. Uniți însă românii sunt abia atunci, când le vine min-tea cea de pe urmă, în ora a 12-a. Aceasta-i adevărul dureros.

Până în ora a 12-a românii se ceartă între ei, se pupă cu duș-manii, se cârtesc, se hulesc și numai când ajunge cuțitul la os, tresare din amorțeala compătimi-toare, se freacă la ochi și în fine se convinge că numai fratele li este frate adevărat, tovarăș cre-dincios și la bine și la rău.

Conducătorilor încă ar trebui să le între mintea în cap, să în-țelegă, că România Mare s'a făurit numai prin jertfele de sânge și materiale ale românilor, că se susține bazată numai pe energia de viață, pe patriotismul cald și încrederea românilor și că izvorul dădător de viață al Țării și neamu-lui este numai elementul romă-nesc, căci doară este o nebulie să nu vadă fiecare, că tot ce nu-i român în scumpă noastră Romă-nie, ne este dușman; și atunci de ce oare conducătorii noștri pro-tejează totdeauna pe străin față de români? De ce funcționarii străini în toate oficiile și în spe-cial la C.F.R. sunt preferiți față de bieții româniși?

Ori românii — masele romă-nești — sunt buni, numai când au conducătorii, autoritățile ne-voe de ei, iar dânsii, elementul românesc, nu merită sprijinul ci numai disprețul conducătorilor?

Dar până când aceasta ruși-noasă durere?!

Trebue apoi să strigăm sus și tare, că pe lista românească nu era permis, să figureze nici un mi-noritar, cu atât mai puțin un pui de jidan. Așa că lista depusă de români la Arad propriu zis n'a fost curat românească, fiind mur-dărită cu numele neromânești.

Și dacă Anghel Pișta și con-soții au fost timbrați de trădători fiindcă n'au aderat la lista romă-nească, străinii cari au fost puși pe listă nu sunt trădători?

Eu jur că n'a votat lista așa zisă românească nici un neromân, nici chiar cei cari au fost can-didați pe ea! Din voturile dife-ritelor secții se poate vedea clar căți minoritari sau jidovi au votat cu românii, — nici unul! Nici func-tionar, nici meseriaș-industriaș și cu atât mai puțin vr'un muncitor-bolșevic minoritar!...

S'a mai dovedit cu ocaziune a acestor alegeri că comuniștii sunt minoritari și că ori cât de mar comuniști internaționali ar fi ei înainte de toate sunt unguri, jidovi, etc., dar numai români nu de altfel ei au primit ordin de la Moscova ca să voteze cu minori-tarii, unde singuri nu au speranță de reușită, vasăzică și Moscova recunoaște că și minoritarii de resc distrugerea Țării.

Rezultatul alegerilor a fost: Blo-cul românesc 5611, lista Anghelă-jidovească 4267, lista Anghel 923 și comuniștii 628; din acestea se vede clar că trufia un-gurească a fost zdrobită, de unde ei până eri credeau că au fost sunt și vor rămânea stăpânii ora-șului Arad, azi s'au convins că Aradul este și va fi pentru totdeauna oraș românesc și a fost con-dus numai vremelnice de unguri.

În fine conducătorii trebuie să se gândească serios că cât de departe am fi ajuns dacă timp de zece ani, de când suntem noi stă-pânii orașului Arad, s'ar fi făcut cât de puțin ceva și din punct de vedere național pentru acest oraș. În acest caz nici prin minte nu trebuia să ne treacă, că s'ar putea să aibă ungurii majoritatea.

Elementul românesc ca mai ș'a făcut datorința, urmează să ș'o facă cel puțin de acum în-ainte și conducătorii. Așteptăm

Vizita d-lui N. Iorga în America

Invitat de câteva universități ame-ricane să facă o vizită în noul con-tinent, savantul profesor N. Iorga pornit să ducă peste ocean falma cu-tarel românești.

Ne-am bucurat din suflet când a-aflat de proiectul acestei vizite, și cu-curia noastră era cu atât mai mare cu cât credeam că această vizită trans-oceanică va fi un bun prilej pentru a contrabalansa propaganda Lordu-lui Rothermere în favoarea Ungariei și a spulbera toate calomniile ce le debi-tează contra noastră presa jidovească mondială.

Bucuria și speranța noastră au fo-losă zadarnice. Vizita d-lui N. Iorga în America a avut pentru D-sa cu-tul un alt scop.

Luat în primire, încă de pe vapo-re jidani, d. prof. Iorga s'a lăsat in-dus de discursurile băloase ale ac-torilor și din crainic al cauzelor romă-nești s'a văzut transfigurat într-un re-apărător al drepturilor jidanilor din România. În loc să-l fi spus că vântul său de mare istoric în chesti-revizuirei tratatelor, care — ori-cum s'ar zice, — numără destui adere-ți în America, d. Iorga s'a declarat a-gata de a începe o luptă pentru în-frățirea jidanilor cu românii. Și jidanii drept mulțumită, i-au făcut cadou: tot de aur.

Să-l înțelegă cine poate altfel d. Iorga, noi însă ne întărim încă dată convingerea, că D-sa e om de unor repetate inconsecvențe. E într-devăr, trist și surprinzător felul rap-cum acest luminat profesor își schimbă părerile. Azi, d. Iorga e mare demo-crat, mâine, disprețuiește masele și pornește o acțiune contra partidelor-leri, d. Iorga a fost antisemit, azi fa-ciegiul jidovimel.

Se pare că e la mijloc nu o che-tie de temperament, ci de slăbiciune. Și trebuie spus răspicat: d. Iorga e o mare slăbiciune: aceea a inconse-venței.

Pe noi ne doare nespun de mult că titorial N. Iorga se lasă atât ușor influențat în obiectivitatea jude-cății sale.

În orice caz, îl așteptăm cu m-erăbdare ca să sosească în țară pentru ca să vedem ce va scrie cu-cul de aur dăruit de jidani.

Nu murdăriți încăodată paginile de-antului D-voastră, Domnule Profes-

In plină primejdie.

Așa spun toți acela cu dragoste și încredere de Neamul și Țara Românească. Și e adevărat. Când legea nu mai este lege, când nimic n'a mai rămas curat și sfânt în această blagoslovită țară, e semnul că suntem aproape de anarhie, căci numai ce-i curat și sfânt impune respectul, fără de care ne prăbușim. Chiar simbolul unității noastre ca stat național, Coroana, a fost atinsă în prestigiul Său. Dușmanii noștri știu, că slăbind această supremă Forță, care ne unește, vom cădea. Și au dreptate. Ce-a ajuns azi colosul popor rusesc, dacă dușmanul a reușit să le omoare țara și pe familia lui? Este un monstru fără de cap, ce își roade propriile membre. Rușii se ucid între ei din porunca celor câțiva criminali, cari au luat frâiele conducerii, decapitând pe țar. E cel mai viu exemplu pentru noi și un imbold de-a ne uni cu trup și suflet în jurul Tronului și a-L păzi cu atenție până la cea din urmă picătură de sânge. Orice știrbire a prestigiului Coroanei este pentru noi un piron înfipt în sufletul Neamului Românesc. Acela cari poartă pe umerii greutățile acestei răspunderi, nu vād oare, cum aceeaș mână, ce a operat și stăpânește acum dincolo de Nistru, operează și la noi cu cea mai subtilă tactică și cu cea mai criminală viclenie? Ne-a smuls din brațe pe cel mai iubit și puternic stâlp al edificiului dinastic ținând la dărâmare a lui. Chiar și în timpul din urmă cu prilejul ultimelor evenimente petrecute în sânul Familiei Regale, s'a putut constata, că aceeaș piatră rea, ascunsă și criminală urmărește în sistemată compromiterea, dacă nu mai mult, a ceea ce mai avem, tot cu scopul diavolesc de-a ne'njosi și defăima Țara și Neamul. Da, e aceeaș mână și tot nu vrem să ne deschidem ochii. Lojile francmasonice la noi și de alturea nu sunt străine de aceste uneltiri....

Poporul Român, tu neclintit străjer al Creștinătății, mai ai încă de îndepărtat o mare misiune: aceea de stăvili al comunismului ijdovesc ridicat împotriva adevărului arătat lumii prin Cristos Mântuitorul. Prea ne-am îndepărtat de Dumnezeu noi toți acela cari ne numim creștini, dar nu facem alte depline de acest nume; și de aceea deși mai mulți la număr am ajuns slabi în fața celor răsvățiți din bărbia dușmanilor lui Christ. Altfel nu se explică sporirea influenței lor. O înțelegere mai largă, mai deplină a adevărilor din jurul nostru și a chemării noastre, ne vom aduce — cred — acolo unde suntem datori s'ajungem, aici altfel pierim. Numai două căi avem deschise înaintea noastră: una e aceea de-apururi nouă a Adevărului propovăduit de doctrina națională-creștină a L. A. N. C. și alta este aceea a minciunii urmată până acum de drapelul diferitelor partide politice, împânzite de toți exocroci ideilor internaționale, al comunismului și bolșevismului poporului fără patrie și fără Dumnezeu. „Cu mațele ultimilor popi am spânzurat pe ultimii regi” zic ei, și putem vedea în Rusia, că își tin avântul. Decapitează preoți, devastează biserici și ucid sate întregi, cari sunt învinse că se opun sălbăticiilor și păcătoșimii lor. Descreieratul Bela Kuhn a toate ziarele bolșevice au început să anunțe lumii un nou război al crâncen, pe care-l vor porni cât curând comeniștii, adică ijdanii din întreaga lume, împotriva celeilalte părți a lumii, ce nu va primi și se va opune înfruntării roșii, ce o vreau ei. Aici am ajuns.

Tu român, care ai pe Hristos în suflet și înima ta, nu numai pe buze, ci seama. Nu te lăsa amăgit de cei cari tot timpul ți-au promis și te-au înșelat, pentru că azi-măine casa ta va fi lor, biserică la fel, soția nu-ți va mai fi, iar copiii ți vor fi luați de

stăpânirea comunisto-ijdoviască. Nu sunt departe aceste zile. În Basarabia noastră, vecină raiului bolșevic se și ridică ici-colo câte-un semn, că această mîlă a început să pătrundă și la noi. Satana antichristul cu prunci lui — ijdanii — vreau să-și întindă stăpânirea pe această lume, iar fiii lui Dumnezeu și apostolii lui Christ stau în cea mai păgânească nepăsare. Și dacă chiar păstorii se lasă bătuți, turma e pierdută. Guvernarii să înțarească paza bună, să desființeze lojile francmasonice, aceste „bande de hoți și asasini” și pretutindeni va fi iarăși ordine și liniște perfectă; iar preoții să fie ca păstorul cel bun, ce-și pune viața pentru oile sale!

✠ Dimitrie Oniță.

Rugăm achitați abonamentele!

La plug!

„La plug, la plug, măi frați,
Nădejdea e la voi,
Cu plugul vindecați
O lume de nevoi!”

Când au trecut și „Mucenicii”, când baba Dochia a lepădat ultimul ei cojoc, când oile fiului ei Dragobete — dacă nu s'au prefăcut în stâne de piatră, cum spune legenda — au plecat să roadă colțul ierbii care îndrăsește să lese la iveală sub imboldul razelor sfioase de primăvară; când — mai ales — satele au scăpat de sub alegeții, de sub vraja și patima pblitică, e timpul să ne îndreptăm gândul, spre singurul care ne scapă din robia mizeriei, a băncilor și a dezastrului: plugul.

Dacă altădată sapa și coasa erau și unelele indispensabile plugarului și arme în mâna apărătorului de moșie; dacă oamenii din veacurile trecute — începând cu Egiptenii — au scormonit pământul cu plugul de lemn, — azi unealta aceasta s'a perfecționat, a devenit absolut legată de nevoile omului muncitor de pământ și se poate numi: temelie agriculturii. Suntem o țară de plugari. Optzeci la sută din numărul populației noastre, se identificează cu plugăritul și-și caută alinarea nevoilor în rodul pământului.

În fiecare început de primăvară, când plugul începe să-și răstoarne brazdele, purtat de plăvani frumoși, ori de vițioare ca cele descrise în schița: „Îndurare” de I. Clocărlan, sub privirile unui soare blând și ascultând cântec și cîrlipit de pășărele, — gândul ne duce departe. Gândim la rodul toamnei, gândim la locurile ce rămân nebinecuvântate de fierul plugului, gândim la toate nevoile noastre, strâns legate de pământul stropit cu sânge și îngrășat cu oasele și cu sudoarea eroicului și răbdătorului nostru popor.

Sunt multe nevoile, cari se nasc pentru fiecare în parte și pentru noi toți, când plugul nu răstoarnă toate brazdele — rămânând locuri nearate — și când nu se înfige bine. Sărăcia rodului pământului aduce sărăcia țării. Exemple nu ne trebuie, căci noi le-am trăit.

Din tot ce-a fost rău, din tot ce-a fost bine, să tragem numai învățătura bună. Să ne lăsăm de politică, noi copiii pământului și frați ai plugului, să izgonim învrășbirile și să ne unim cu toți în „sfânta muncă dela țară.” „Brazdele din țară s'au istovit”; deci să aplicăm și aci spusa învățatului Mehedinți: „să arăm mai adânc.” Cum altădată în fața primejdiilor și în iureșul bătăliilor, găseam în trupurile noastre trudită energia necesară izbăviri, e timpul și acum să ne adunăm puterile, să facem o nouă și eroică sforțare pe câmpul de luptă al agriculturii, ca niciun petec din moșia noastră, să nu rămână pârloagă, ci să se transforme în ogorul belșugului. Prin noi s'a păstrat neamul și Țara. Tot prin noi — prin brațul puternic care va apăsa în coarnele plugului — se va face din aceste locuri — altădată pustii, o grădină bogată ca „un fagure de miere”. — Cu osârdie și înțelegere să lăsăm totul la o parte și să pornim la plug.

N. N. Papescu Iov. — Cornăria.

Jidane, acum te-ai săturat?

Palatele de pe moși
Le-ai prefăcut în magazine,
Grădini cu parcuri și cu vii
Pasc vite'n ele și s' pusti,
Jidane, satele-ai prădat
Dar nu te-ai săturat.

Pe tot pământul ce-a rodit
Ca uliul te-ai îngrămădit
Un pom în țară n'ai sădit,
Grămezi de aur ți-ai clădit,
Și tot avutul ne-ai luat.

Dar nu te-ai săturat.

De lapte, lână de pe oi,
De miei, cai, de vaci și boi
În timp de pace și război
Tu despoiatu-ne-ai pe noi,
Jidane totul ne-ai furat.

Dar nu te-ai săturat.

Azi pâinea noastră e la ei,
Din „Tatăl nostru” dacă vrei
Poti s'o și scoți; iar ei ca zei,
Ce-i putred svâr! ca la mișei,
La „goimi” și ocări ne-ai aruncat,
Dar nu te-ai săturat.

Podoaba codrilor cărunți
Și bogățiile din munți,
Și pești din apă fără punți
Și câte vād ochii tăi crunți,
Jidane, totul ai secat
Dar nu te-ai săturat.

Hristos prefăce apa'n vin
Tu din rachiu le dai pelin
Iar vinu'n două cu venin,
Și pe țaran un rob în chin
L-ai pus; și atât l-ai înșelat,
Dar nu te-ai săturat.

În întîrimele din sat
Unde se află îngropat,
Trecutul ce ne-a înălțat
Azi umblă porcii la arat;
Jidane, fala ne-ai mâncat
Dar nu te-ai săturat.

Can't'r'un altar atât de sfânt
Păstrat-am noi p'acest pământ
Credințe datine, cuvânt;
Ai tăi le-au spulberat în vânt
Și tainele azi le-ai spursat!

Jidane, acum te-ai săturat?

(„Vocea Tutovei” 1898.)

Salarizarea preoților.

Între nenumăratele făgădueli, ale guvernului a fost și aceea a unei salarizări omeneste pentru cler, pentru slujitorii altarului.

Încovoiați sub povara vieții de toate zilele, puși la discreția oricărui trepăduș politic, preoții au un salariu de rușine.

Pentru bunul nume al țării și pentru prestigiul acestor îndrumători ai sufletului creștin — se impune imediată îmbunătățire a situației lor materiale.

Altfel, amarnic se vor simți urmările nesocotinței politice de partide.

Dar dnii preoți sunt rugați a-și achita abonamentul mai curând decât până vor fi salarizați omeneste de guverne!

Bogăția și adevărul.

Trăia odată nainte
Foarte demult, într'un sat,
Un om drept, isteț, cuminte
Și cînsit, dar nu bogat.

Munca bietul din zori în seară,
Doar va ajunge oarecum,
După trudă și osteneală,
La un trai ceva mai bun.

Până n'au bogăție
Adevăr de spunea n sat.
Toți li ziceau, că nu știe
Nimica adevărat.

După ce s'a îmbogățit,
Toți li numără „înțelept”
Și chiar dac' ar fi rănit
Li ziceau că spune drept.

V.

Vedeți, și-acum ca nainte
Există în lumea mare,
Un bogat, dar nu de mînt,
Că de adevăr ce-o are.

Un strigăt de desnădejde!

După cum se știe învățătorimea de toate gradele este cea mai rău plătită, încât a ajuns muritoare de foame, în țara asta atât de bogată unde se fură avutul public cu milioane și alții sunt îndopați cu lefuri foarte grase. Pe lângă, că lefă este mică în proporție cu munca pe care o depun dar nici nu se achită cu lunile, încât bietul învățător e purtat săptămîni întregi pe la ușile percepțiilor cu visteria. Învățătorii din plasa Avram Iancu și Brad, județul Hunedoara văzând halul în care au ajuns s'au strâns cu toții ca să porceadă la luptă pe viață ori pe moarte. Cei din plasa Avram Iancu (Baia de Criș) au ales un comitet de acțiune în frunte cu vrednicul învățător Ioan Micu un om cînsit, modest și o fire aleasă, bucurându-se de simpatia tuturor colegilor. Tot odată s'a votat și o moțiune pe care au trimis-o d-lui Ministru: Costachescu în care se arată halul și până unde a putut ajunge învățătorimea. Mă simt dator s'o arat în întregime ca să judece și bunii români dacă să poate merge astfel mai departe.

Iat'o.

Domnule Ministru.

Subsemnații învățători ai subsecției Baia de Criș din „Asociația învățătorilor din județul Hunedoara”, ne mai putând suporta calvarul neprimirii salariilor la timp — după ce am avut răbdarea ingerească, de-a aștepta să treacă și coasul al unsprezecelea facem această intervenție la Excelența Voastră.

Am ajuns muritori de foame; trec luni de zile până revizoratul trimite chitanțele și mai trec și alte luni, până când percepătorul achită salariile. Cum acest județ cade sub prevederile art. 159 din leg. inv. primar, majoritatea suntem tineri veniți de prin alte județe dela anul 1924 încocoș. Afară de Bunul Dumnezeu, n'avem pe altcineva în comunele unde ne-a svârșit soarta și la cei mai mulți lefă lunară nu trece de 3000 lei. Cum putem noi satisface problema existenței, cu această modestă sumă primită — și aceea abia după vre-o 2—3 luni? Suntem unii în localități sărăcăcioase, din creerii Munților Apusen, unde nu ne putem bucura de o masă mai bogată decât la zile mari. Plătim ou mîde lei, niște ciorbe de fasole ori zeamă de cartofi. Dar ce te faci în momentul când — după toate acestea eșind oboșit și flămînd din clasă, te întâmpină gazda cu vorbele: — „Domnule dascăl, numai pot aștepta dacă nu plătești restanța pe cele 2 luni, n'am ou ce cumpără cele trebuincioase ca să ți mai gătesc.

Să nu dea Dumnezeu nimănui tihna dascălului la o astfel de masă.

Ni se spune adesea: „Sunteți martirii culturii, apostolii neamului, urmașii Mântuitorului” etc. — Frumose complimente! Dar nu știm pe cine ar mai putea impresiona în momentul când n'are ce mânca? Și totuși, nu trebuie săne dăm înlături, dela sacrificiile pe care țara ni-le cere.

Așa stînd lucrurile nu trebuie să se mire nimeni că ici colea, câte un tânăr învățător, abia leșit de pe băncile școlii normale, plin de entuziasm și ideal, după ce se isbește de cruda realitate, nemai putînd îndura mizeria, recurge la sinucidere.

Din punct de vedere moral această faptă este o lașitate și actul e condamnat.

Însă viața nu poate fi susținută fără hrană și atunci când tot sprînjul material se bazează pe mica lefă, care nu e primită la timp, ce să mînănce? Să cerșească? Și-ar sacrifica autoritatea și prestigiul de luminător al poporului — și atunci disperarea îl împinge să-și curme firul vieții, tomăi în momentul când s'a devină folositor societății — Vă rugăm Domnule Ministru să binevoiați a lua măsurile ca revizoratul școlar să-ne trimită chitanțele, și a interveni la Onoratul Minister de Finanțe să dispună ca Administrația Financiară să achite salariile prin percepțiile respective la timp fără întârziere.

Urmează iscăliturile.

Cred că oricare citind acest memoriu, nu-i mai trebuie nici un comentariu. E destul de clar unde au ajuns învățătorii, în timp ce alții se tăfăesc pe la București și se dau pensii grase funcționarilor unguri — U! mi-e scîrbă de ce a putut să facă politica la noi în țară — Să vedem unde o să ajungem. Așteptați frați învățători timpuri mai bune, dar ele nu vin până când nu veți ridica să dați o lecție năușilor cari s'au perindat la cărna această țări. Verba Dicit forgo: „Numai organizați pe presle veți câștiga drepturile”.

N. Măneștar.

Pagini din trecut.

M. B. Stănescu despre jidani.

Unul dintre cei mai distinși reprezentanți pe cari l-a avut pe vremuri Aradul, a fost și avocatul Mircea B. Stănescu, care, ca deputat dietal și director de ziar, a fost un activ și important factor al promovării culturii naționale în acest oraș.

Pentru a arăta ce păreri avea despre jidani acest „român-verde”, care afară de o stradă ce-l poartă numele, este azi uitat cu totul de arădani, credem că nu e lipsit de interes faptul de a reproduce din ziarul său „Gura Satului” din 22 Ian. 1874 următorul articol, intitulat „Colți de dinți”.

„Redactorul nebotezat” al foilor ungarilor din Arad „Alföld” povestind despre un articol apărut în „Zastava” zice că: „Naționalistii sunt vânzători de patrie” La ce am ajuns, ca jidovul prodi în țară de D-zeu știe unde, numeste vânzători de patrie pe luptătorii și lo uitorii seculari ai patriei.

Ovrelasule! n'avem noi fire ca nașta ta să facem din toate ges-hăft-uri, — la noi nu e deviza: „ubi bene, ibi patria”, ci voi sunteți lipitoarele poeziei creștine a lui D-zeu; voi vă mutați catrafusele în timpuri critice pentru țară, iar fiii noștri apără vetrele părăsite de voi, o, evreilor emancipați! Cine sunt dar vânzători de patrie, noi sau voi?”

Din Rusia.

Persecuțiile religioase din Rusia sovietică au provocat indignarea întregii lumi civilizate.

Zilele trecute s'a publicat în Statele Unite ale Americii de Nord raportul prof. Edmund Walsh, vice-președintele universității din Georgetown, care a făcut o anchetă în Rusia sovietică privitoare la persecuțiile religioase din această țară.

El citează câteva cazuri, din care reiese că în epoca noastră se repetă scenele înfiorătoare din timpul lui Neron, când creștinii au fost martirizați cu scopul de a oferi o plăcere tiranului dement. Iată ce spune profesorul american în raportul său de anchetă: Arhiepiscopul de Parm a fost înmormântat de viu după ce i s'au scos ochii.

Episcopul de Belgorod a fost aruncat într-o groapă plină cu var nestins. Corpul acestui episcop a crăpat după câteva ceasuri.

Episcopul de Iurief după ce a fost ținut închis, în tovărășia criminalilor de drept comun, a fost torturat ținându-i-se nasul și urechile. Corpul lui a fost străpuns de baionete.

Arhiepiscopul de Veronej a fost spânzurat în fața altarului. Același stărsit tragic l-au avut 160 de preoți din dieceza acestui arhiepiscop.

Arhiepiscopul de Feofan a fost înecat. Un preot din Cerdin a fost ucis în condițiuni ciudate de oribile: despoiat de vestimintele sale sacerdotale, pe un ger cumplit, corpul gol al nefericitului preot a fost legat de un stâlp.

Membrii organizației atelștilor și agenții teroriști ai poliției criminale, l-au înconjurat și în strigăte și cântece batjocoritoare, au asvârlit pe corpul gol al preotului, atâta apă, în cât l-au transformat într-un bloc de gheață.

Asemenea orori s'au săvârșit din ordinul guvernului din Moscova. Majoritatea înaltaților prelați și a preoților creștini, au fost condamnați la moarte și martirizați fără nici o judecată, bisericile profanate și transformate în lăpănare...

Pentru astfel de crime bătaia lui Dzeu va cădea asupra capului lui Israel.

Lista d-lor preoți, cari datează ziarului.

(urmare)

Din Nr. trecut: 7480.

I. Fleșeriu în Sânicolaul Mare dela 1. I. 925 până la 31. XII 929 lei 920. I. Fizeșan în Pesac dela 1. I. 925 până la 1. X. 927 lei 470. N. Rusu în Soroșul unguresc dela 1. II 925 până la 1. VIII. 926 lei 250 I. Călnicean în Belinți dela 1. I. 924 până la 31. XII 929 lei 970. D. Popa în Nădab 10. V. 925 până la 31 XII 929 lei 580. Gh. Bragea*) în Turnu dela 10. V. 925 până la 23. I. 927 lei 300. G. Popluca în Chișineu dela 10 V. 925 până la 10. V. 926 lei 160. I. Jurca în Pii dela 10. V. 925 până la 1. IV. 928 lei 50. N. Pisău Sioitea dela 10. V. 925 până la 31. XII. 929 lei 500. I. Ispas în Cheri dela 10: V. 925 până la 31. XII. 929 lei 400. M. Pap în Drau dela 10. V. 925 până la 31. XII. 929 lei 880. V. Popoviciu în Măscă dela 10. V. 925 până la 31. XII. 929 lei 880. At. Căpitan în Apatiu dela 10. V. 925 până la 27. I. 928 lei 440. I. Popoviciu în Berechiu dela 10 V. 929 lei 800 I. Cociuban în f. Ineu dela 10. V. 925 până la 31. VII. 926 lei 200. C. Feier în Ineu dela 10. V. 925 până la 31. XII. 929 lei 280. I. Manișu în Seleuș dela 10. V. 925 până la 31. XII. 929 lei 880. M. Cosma f. în Răpsig dela 10. V. 925 până la 1. VI. 928 lei 560. R. Popovici în Mănești dela 10. V. 925 până la 1. XII. 925 lei 100. N. Vldrichin în Seleuș dela 10. V. 925 până la 1. VIII 926 lei 200. Total: 17.600.

*) Acest d. preot când a fost provocat, de 2 ori a refuzat provocarea cu observația: „Mort, deși trăiește încă și azi, dar se poate că nu-l deplin sănătos!”

(Va urma)

Concurs de licitație.

Se publică concurs de licitație pentru întreprinderea zidirii sf. biserici ort. rom. din Arad-Șega în baza actelor (plan, deviz etc.) aprobate de către Ven. Consiliu Eparhial din Arad cu ord. No. 441/1930.

Planul și devizul pot fi văzute și copiate în biroul Oficialului protopopesc ort. rom. din Arad în orele antemeridiane oficiale dela 9 până la 12.

Terminal ultim de înaintarea ofertelor este 5 Aprilie 1930 ora 12 a.m. Arad, 17 Martie 1930.

Consiliul Parohial
ort. rom. din Arad-Șega

Domnilor abonați!

Vă rugăm, fiți buni și Vă achitați abonamentul, căci altfel este eschis să poată apărea regulat ziarul. D-Voastră trebuie să înțelegeți că scrisul, tiparul, timbrele și expediția unui ziar costă foarte multe parale și este cu neputință să acoperim noi din buzunarul propriu toate speșele.

Dacă nu puteți, sau nu vreți să abonați ziarul și pe mai departe, faceți bine și ca oameni cinstiți, achitați-i costul până în ziua de azi și refuzați-l pentru viitor.

Cinstea, omenia, bunăcredința și onoarea D-Voastră cere ca în tot caz să Vă faceți datoria, achitând de urgență costul abonamentului.

Administrația Ziarului.

Nici un ac dela jidani!

Informațiuni.

Societatea „Principele Mircea” filiala Arad aduce la cunoștință Doamnelor și Domnilor, membrii ai acestei Societăți, că în ziua de 22 Martie 1930 (Mercuri) orele 6. p. m. se va ține în sala mică a Primăriei, adunarea generală pentru darea de seamă a activității Societății pe 1929, cu care ocaziune să vor discuta ori ce chestiuni în legătură cu buzul mers a Societății.

Comitetul.

La Cluj blocul curat românesc, cu toată teroarea deslănțuită de maghiaro-jidani sub masca pactului rușinos încheiat de ei cu guvernul, a luat cincimea Comuniștilor, jidani, și jandarmii au maltrat în mod sălbatec pe cei ce manifestau pentru cauza națională românească. Multe coaste și membre ale corpurilor nevinovate de studenți au fost sfărmate, au fost capuri sparte și sângele a curs șiroaie, dar sufletul românesc nu s'a înfricat, n'a cedat, ci s'a oțelit.

Trăiască românii adevărați și cinstiți!!

Guvernul bolșevic a dat ordin ca toate bisericile creștine din Rusia să fie închise în ziua de 19 Martie; aceasta ca răspuns scrisoarei papale prin care s'a cerut ca în 19 Martie să se înalțe rugăciuni către atotputernicul Dumnezeu pentru victimele persecuțiilor religioase din Rusia.

Dnii ceferiști sunt în special rugați să binevoiască a-și achita abonamentele!

Podpășirea unor defraudatori dela C. F. R. Arad.

Funcționarii C. F. R.: Cuzman Nicolae, Balogh Al., Foflu Coriolan, Clonca Csányi Ion și Csizsár Antoniu amestecați în fraudele pe milioane, comise ani de-a rândul în dauna C. F. R. în urma judecărilor de către Comisiunea Reg. Disciplinară C. F. R. din Timișoara au fost destituiți din serviciu.

În numărul viitor vom arăta faptele acestor necinstiți funcționari.

La Ministerul de domenii s'a dat de urma unor nemai închipuite fraude. Pădurile statului din Ardeal au fost donate parohiilor rom. catolice și samșarilor jidani.

Însuși dl ministru Mihalache a sesizat parchetul; Dl Dr. Doborescu fost subsecretar de stat, actualul director regional-ministerial al Ardealului asupra căruta cade vina, a afirmat că d. T. Vornic fostul lui șef de cabinet l-ar fi falsificat subscrierea... din care cauză s'a și ordonat mandat de arestare contra d-lui Vornic.

Bine! dar dl Vornic este atașat de presă pe lângă Legația din Madrid și gurile rele șoptesc că a fost anume trimis tocmai la Madrid, că dacă va fi tras la răspundere să i se poată mai ușor perde urma și tot ele jură că acel d. Vornic n'o să poată fi tras niciodată la răspundere, ... ceea ce ar fi o pată, batjocură și o rușine tot atât de mare — pentru cine? — ca și fraudele, cari au fost comise!!

Studentimea din Cluj în semn de proteste contra atacurilor barbare săvârșit față de ea din partea poliției și a jandarmeriei a ținut grevă demonstrativă de o zi, neparticipând nici un student la cursuri și a trimis telegrame de protestare înaltei Regențe și d-lui I. Maniu Bravo!

Ai naib! ci că în București au pus mâna pe patrihoțul țărănist, care se numește tocmai Heinerich Rossen, pe când voia să plaseze cu orice preț cărți de alegător, primite dela politician Cristache Georgescu zis Tocană cu îndrumarea să facă totul pentru a asigura succesul guvernului.

Dar acel părțit de jidan, care voh să vândă cărțile, adică să facă geșei prin orice fel de mijloace, a fost prins, iar cărțile de alegător au fost lipite pe hainele lui și purtat pe străzi având deasupra capului scris pe tablă mare: Priviți-ii e țărănist hoț de voturi!

Ce porcărie! Heinerich Rossen țărănist? Hoț? da! dar țărănist niciodată. Măncă-l-ar cine l'a făcut!!

Școala Normală de Băieți „Dimitrie Tichindeal” din Arad, Vă roagă să participați la Prima serbare Școlară ce are aranja în ziua de 25 Martie 1930, la ora 5 după masă, în Sala Teatrului Orășeneșcu cu un program compus din o scurtă conferință despre „Primii Profesori ai Școlii ca Dascăli și Apostoli ai Neamului Românesc”.

Coruri, recitări și exerciții gimnastice ritmice.

Biletele se află la Librăria Diecezană de Bulev. Regina Maria și la Direcțiunea Școlii Normale de Băieți „Dimitrie Tichindeal”.

În multe părți s'au reținut oameni dela vot. În Capitală însă din 93.000 înscrși pe listele electorale abia a votat 44.281 și din acestia 19.887 guvernul, ceea ce dovedește că lumea începe a se desinteresa de alegeri, că nu-i mai trebuie vot universal. O Du! bine ne mai merge decând est vot universal și votează și cățelul purcel, ba în timpul ultim și nevătăuica!! Hei! hei! Viad Tepeș!!

Generalul Primo de Rivera fost dictator spaniol a murit fără de veste în Paris în etate de 59 ani. Natura întrecă Spania a fost dureros atins de această veste. Oricum Primo de Rivera care la etatea de 30 ani pusea deja rangul de general a adus prețioase servicii statului.

El va fi transferat la Madrid și îngropat cu cele mai mari onoruri.

La Timișoara adevărații români în frunte cu studențimea au manifestat împunător contra alegerilor comunale.

Este de neînțeles cum să fie administrat orașul Timișoara cu 40% populație românească de 31 consilieri străini, între cari 12 comuniști și jidani-maghiari-șvabi și numai 5 români. Rușine!

Domnilor abonați, cari, timpul cel mai scurt posibil nu-și vor achita abonamentele de pe ani trecuți, nu li se mai trimite ziarul, iar pentru restante vor fi improcusuați.

S'a întâmplat că la o secție de țare în Timișoara ungurii sustinut de deputatul Nicolae Ilieșiu profesor insistat pe lângă d. președinte să meze pe un tânăr adv. să la jos carda și insigna. Natural d. adv. ascultat ordinul fiindcă nici o lege Țara Românească nu-ți poate interzice purtarea tricolorului românesc.

Oare prof. și deputatul N. Ilieșiu s'a rușinat de procedura lui nedeam de un român?!!

Bine că îl cunoaștem!!

Alegere de paroh în Arad.

Duminecă în 23 Martie va fi alegerea paroh în locul părăsitului Alexiu Popovici trecut la cele eterne.

Candidat la acest post este părintele Flo Codreanu, care de 7 ani servește în biserica catedrală în calitate de capelan protopopesc în care restimp s'a câștigat stima și simpatia parohienilor.

Rugăm pe toți membrii adunării parohiale să se prezinte la actul alegerii, dorind prin votul dat alipirea și iubirea față preotul, care și-a împlinit cu devotație serviciul de pășire sufletească.

Tiparul Tipor

sane, Arad

Arad

Biblioteca

Palatul Cultural, pentru